

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS, – Departamenti i Përgjithshëm, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Gani Zabel kryetari i kolegjit, Shqipe Qerimi dhe Afrim Shala, me pjesëmarrjen e zyrtarit ligjor, Shaban Prekalla, procesmbajtës, në çështjen penale kundër të akuzuarit V.F., nga fshati ..., Komuna e Gjakovës, për shkak të veprës penale Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve, nga neni 374 par. 1 të Kodit të Penal të Republikës së Kosovës (KPRK), duke vendosur përkitazi me ankesën e të akuzuarit V.F., të paraqitur kundër aktgjyimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë, P.nr. 282/2018 të datës 03.12.2018, në seancën e kolegjit të mbajtur më 06.02.2019, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si e pabazuar ankesa e të akuzuarit V.F., ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjakovë, P.nr. 282/2018 të datës 03.12.2018, **vërtetohet**.

A r s y e t i m i

Gjykata Themelore në Gjakovë, me aktgjykimin P.nr. 282/2018 të datës 03.12.2018, të akuzuarin V.F., e ka shpallur fajtor për shkak se ka kryer veprën penale Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve, nga neni 374 par. 1 të KPRK-së, për të cilën e ka gjykuar me dënim me gjobë në shumë prej 1600 € (njëmijë e gjashtëqind euro), të cilin dënim i akuzuari duhet ta paguaj në afat prej 1 (një) muaji, nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjyimit. Nëse i akuzuari nuk dëshiron ose nuk mund të paguaj gjobën, gjykata e shkallës së parë do të ia zëvendësojë dënimin me gjobë me dënim me burgim në kohëzgjatje prej 80 (tetëdhjetë) ditësh, ashtu që për çdo ditë të kaluar me burgim do ti llogaritet nga 20 €. Po ashtu ndaj të akuzuarit i është shqiptuar dënimi plotësues, të akuzuarit i është konfiskuar 1 (një) pistoletë të markës TT, me numër serik F-64607, e kalibrit 7,62 mm, 2 karikator dhe 15 fishek të kalibrit 7.62 mm, 1 pushë ajrore model “Perfekta” modeli 45, një pushkë ajrore me numër serik -09120582, një karikator me 15 fishek e kalibrit 7.64 mm dhe një fishek i kalibrit 7.62 mm si dhe një shufër metalike, si objekte të veprës penale. I akuzuari V.F., është

detyruar, që ti paguaj shpenzimet shpenzimet e paushallit gjyqësor në shumë prej 30 €, të gjitha këto në afat prej 15 ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit, nën kërcënim të përmbarimit.

Kundër këtij aktgjykimi brenda afatit ligjor ankesë ka paraqitur i akuzuari V.F., për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe vendimit mbi dënimin, me propozim që aktgjykimi i ankimuar të ndryshohet ashtu që i akuzuari të lirohet nga akuza ose i njëjti të anulohet dhe lënda penale të kthehet në rigjykim dhe rivendosje.

Prokurori i Apelit, me parashtresën me shkrim PPA/II.nr.84/2019 datë 25.01.2019, ka propozuar që të refuzohet si e pabazuar ankesa e të akuzuarit V.F., ndërsa aktgjykimi i ankimuar të vërtetohet.

Gjykata e Apelit, pasi shqyrtoj të gjitha shkresat e kësaj çështje juridiko-penale, studioj aktgjykimin e ankimuar në kuptim të nenit 394 të KPP-së, dhe pas vlerësimeve të pretendimeve në ankesë, gjeti se:

- **ankesa është e pabazuar.**

Me ankesën e mbrojtësit të akuzuarit, pretendohet se gjykata e shkallës së parë, ka bërë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale ngase i njëjti ka pranuar fajësinë, e ky pranim i fajësisë nuk ka ardhur si rezultat i dëshirës së tij, se pranimi i fajësisë është bërë pa pasur mbrojtës dhe se i njëjti nuk i ka kuptuar pasojat e pranimit të fajësisë ngase është person laik duke mos qenë i barabartë në procedurë duke marrë parasysh se palë kundërshtare në procedurë e ka pasur prokurorin i cili është në përparësi me njohurit dhe procedurën penale me të akuzuarin. Po ashtu i akuzuari pretendon se, pranimi i fajësisë nuk ka qenë i vullnetshëm, nuk ka qenë i lirë, ky pranim nuk ka mbështetje në dispozitat ligjore sepse në rastin konkret duhet të ketë pasur mbrojtës i akuzuari dhe jo vetëm të pranoj fajin, por me dispozitat ligjore nuk mjafton vetëm pranimi i fajit nga i akuzuari që të thuhet se e pranon fajin, por me dispozitat ligjore pranimi i fajit është i papranueshëm nëse nuk ekziston edhe vullneti për pranimin e fajit, andaj, sipas të akuzuarit, gjykata e shkallës së parë ka bërë shkelje esenciale absolute sikurse që është cekur më lartë.

Gjykata e Apelit vlerëson se aktgjykimi i gjykatës se shkallës së parë nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, në të cilat thirret i akuzuari në ankesën e tij, aktgjykimi i kundërshtuar nuk përmban as shkelje tjera të cilat kjo gjykatë konform dispozitave të nenit 394 të KPPK-së i vëren çdo herë sipas detyrës

zyrtare e të cilat do të kushtëzonin anulimin e tij. Aktgjykimi i shkallës së parë, pra edhe dispozitivi është mjaft i qartë dhe pa kundërthënie me vetveten dhe me faktet e cekura në arsyetim. Në arsyetim janë përshkruar në mënyrë të qartë elementet inkriminuese të akuzuarit që përbëjnë veprën penale për të cilën i akuzuari është shpallur fajtorë në kuptim dispozitës së nenit 365 të KPPK-së, pra mënyra se si i akuzuari ka kryer veprimet inkriminuese me datë, vend dhe kohë si në dispozitiv të aktgjykimit të ankimuar, veprime këto që përmbajnë elementet qenësore të veprës penale për të cilën i njëjtit me të drejtë është shpallur penalisht përgjegjës dhe iu është shqiptuar dënim si në dispozitiv të aktgjykimit të ankimuar. Pretendimet e të akuzuarit se pranimi i fajësisë është bërë pa pasur mbrojtës dhe se i njëjti nuk i ka kuptuar pasojat e pranimi të fajësisë ngase është person laik duke mos qenë i barabartë në procedurë dhe se pranimin e fajësisë nuk e ka bërë në mënyrë të vullnetshme, sipas kolegjit penal të kësaj gjykate nuk janë të bazuara, ngase sipas procesverbalit të shqyrtimit fillestar të datës 29.11.2018, të cilin procesverbal e ka nënshkruar edhe vet i akuzuari, gjykata e shkallës së parë të njëjtin, në kuptim të dispozitës së nenit 323 dhe 325 të KPPK-së, ka njoftuar të akuzuarin për të drejtat e tij dhe atë duke e udhëzuar të akuzuarin se ka të drejtë që të mos të deklarohet për çështjen e tij, ose të mos të përgjigjet në asnjë pyetje dhe nëse deklarohet nuk është i detyruar ta inkriminoj vetveten ose të afërmit e tij, e as të pranoj fajësinë, të mbrohet vet ose përmes ndihmës juridike të mbrojtësit sipas zgjedhjes së tij..., i akuzuari V.F. ka deklaruar se i ka kuptuar të drejtat e tij dhe ka deklaruar se do të mbrohet vet personalisht, po ashtu gjykata e shkallës së parë ia ka jap mundësinë që të deklarohet rreth pranimi apo mos pranimi të fajësisë, i njëjti ka pranuar fajësinë për veprën penale e cila i është vënë në barrë duke shtuar se “në të ardhmen nuk do të përsërisë veprime të këtilla ngase jam penduar për këtë veprim”, andaj gjykata e shkallës së parë drejtë në kuptim të dispozitës ligjore të nenit 248 të KPPK-së, me aktvendim ka aprovuar pranimin e fajësisë. Në këtë drejtim aktgjykimi përmban edhe arsye të qarta dhe është bazuar në fakte dhe prova të mjaftueshme përkitazi me fajësinë e të akuzuarit.

Sa i përket vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, sipas kolegjit penal të kësaj gjykate pretendimet e të akuzuarit sa i përket kësaj baze ankimore nuk janë të lejuara dhe nuk ka qenë objekt vlerësimi e kësaj gjykate, ngase në ankesë nuk ka mundur të kontestohet, sepse i akuzuari në shqyrtimin fillestar e ka pranuar fajësinë për të gjitha pikat e akuzës e cila vërtetohet edhe nga procesverbali i shqyrtimit fillestar me datë 29.11.2018 edhe gjykata është pajtuar me një pohim të tillë, prandaj sipas nenit 383 par. 2 të KPPK-së, ndaj aktgjykimit që është marrë në bazë të pranimi të fajësisë ose marrëveshjes për pranimin e fajësisë nuk lejohet ankesa për gjendjen e fakteve, aktgjykimi i ankimuar u vlerësua vetëm në frymën e pretendimeve tjera ankimore të ushtruara me anë të ankesës së të akuzuarit.

Me ankesë, mbrojtësi i të akuzuarit aktgjykimin e ankimuar e kundërshton edhe sa i përket vendimit mbi dënimin, kur pretendon se, aktgjykimi i ankimuar është nxjerrur me shkelje procedurale dhe mos barazi të palëve në procedurë dhe të drejtave të akuzuarit si dhe shkelje sa i përket vendimit mbi dënimin , pasi që i akuzuari është student dhe dënimi i shqiptuar është tejet i lartë me gjendjen ekonomike të akuzuarit dhe një dënim i tillë shkakton pasoja për të akuzuarin.

Gjykata e Apelit vlerëson se pretendimet e mësipërme ankimore të akuzuarit për shqiptimin e një dënim më të butë, nuk janë të bazuara. Gjykata e shkallës së parë me rastin e shqiptimit të llojit dhe lartësisë së dënimit ka marrë parasysh dhe ka vlerësuar të gjitha rrethanat lehtësuese dhe rënduese konform nenit 73 të KPRK-së, me ç' rast si rrethana lehtësuese për të akuzuarin mori se është i moshës relativisht të re, në gjykim ka pas qëndrim korrekt, pranimin e fajësisë në shqyrtimin fillestar, pendimin e tij dhe premtimin se në të ardhmen nuk do të kryej vepra penale, si dhe faktin se nuk ka qenë më parë i dënuar, kurse si rrethana rënduese për të akuzuarin nuk ka gjetur.

Vlerësimin e këtillë të rrethanave relevante për matjen e dënimin si të drejtë dhe të ligjshëm e pranon edhe kjo gjykatë dhe gjen se në prani të këtyre rrethanave nuk ka vend për shqiptimin e një dënimi me të butë sikurse që pretendon i akuzuari. Gjykata e shkallës së parë me rastin e marrjes së vendimit për dënim ndaj të akuzuarit, ka vlerësuar rrethanat lehtësuese pasi që rrethana rënduese nuk ka gjetur. Duke pasur parasysh se në ankesën e të akuzuarit nuk është theksuar ndonjë rrethanë e re lehtësuese që nuk ka qenë objekt vlerësimi i gjykatës së shkallës së parë dhe që kishte për të ndikuar në shqiptimin e një dënimi më të butë, sipas vlerësimit të kësaj gjykate në tërësi kanë qenë objekt vlerësimi nga gjykata e shkallës së parë, pretendimi e të akuzuarit, se gjykata e shkallës është dashur të shqiptoj dënim më të butë është i pabazuar, ngase ekzistojnë prova materiale se në veprimet e të akuzuarit kemi të bëjmë me elemente të veprës penale e cila i është vënë në barrë me anë të aktakuzës, gjë që vërtetohet edhe vet nga pranimi i fajësisë nga ana e të akuzuarve. Kolegji penal i kësaj gjykate, vlerëson se dënimi i shqiptuar, nga gjykata e shkallës së parë ndaj të akuzuarit është në harmoni me intensitetin e rrezikshmërisë shoqërore të veprave të kryera penale dhe me shkallën e përgjegjësisë penale të akuzuarit si ekzekutor dhe se ky dënim duhet t'i shërbej preventivës gjenerale, posaçërisht asaj individuale, forcimit të moralit të shoqërisë si dhe përgjegjësisë dhe disiplinës së qytetarëve dhe se me dënimin e shqiptuar kryerësit do të parandalohet nga kryerja e veprave penale në të ardhmen, do të bëhet rehabilitimi i tij dhe do të ndikoj në përmbajtjen e personave tjerë nga kryerja e veprave penale, kjo gjykatë konsideron se me dënimin e shqiptuar të akuzuarit nga ana e gjykatës së shkallës së parë do të arrihet edhe qëllimi i ndëshkimit i paraparë me dispozitat e neni 41 të KPRK-së.

Nga sa u tha më lartë në pajtim më dispozitën e nenit 401 të KPP, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS
PA1.nr.62/19, datë 06.02.2019

Zyrtari ligjor
Shaban Prekalla

Kryetari i kolegjit
Gani Zabeli

Anëtarët e kolegjit:

Shqipe Qerimi

Afrim Shala